

אור הנר

עזר: נדיה אטון

דבר העזר

"הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" (במדבר כ"ג כ"ד)

בכל יום להצלת עם ישראל להצלת החיילים ולהצלת החטופים. הנה הגיע מצב שכבר התפילות ופרקי התהילים שנאמרים, אינם נאמרים באותה כוונה כמו בתחילתה של המלחמה. דבר זה מראה שאנחנו לא מעריכים מספיק מה כוחה של תפילה, מה כוחו של פרק תהילים אחד."

הרב בירנצווייג מספר כי בזמן מלחמת השחרור היה יום קשה מאד של הפגזות בירושלים. ואף אחד לא העז לצאת מהבית. באחד הזמנים הייתה הפוגה קצת מההפגזות, ומרן הרב חיים מבריסק זצ"ל ניצל את ההפוגה בהפגזות, ויצא קצת ללכת לצורך בריאותו, הוא פגש בדרך את ר' אידלמן זצ"ל ושאלו "מה המצב?", אמר לו ר' אידלמן: "אתמול היתה הפגזה קשה מאוד, והיום ברוך ה' המצב טוב יותר ורגוע".

השיב לו מיד הרב מבריסק: "המצב היום הרבה יותר גרוע וקשה, כי אתמול כשהיו הפגזות קשות, כולם בכו והתחננו לבורא עולם בזעקות ובתפילות שיצילנו, והיום כשרגוע, אנשים לא חשים את הצורך הגדול בתפילות, וכבר לא זועקים כאתמול, וזו הסכנה הגדולה".

הוסיף הרב מבריסק ואמר: "אם היו יודעים מה פרק תהילים אחד עושה בשמים, אז היינו מורטים את שערות ראשנו, כמה היינו יכולים לפעול ולהתפלל!".

מי יודע כמה חיילים אנו מצילים בקריאת פרק תהילים אחד, כמה טילים נופלים ללא פגע בזכות התפילה שלנו. עלינו לזכור טוב טוב, להרים את המורל בבית לעשות שמחה בבית, ולהתפלל בלי הפסקה.

יהי רצון שהקב"ה יבשרנו בבשורות טובות, ויבטל מעלינו גזירות קשות ורעות, וישלח הצלחה לכל חיילי צבא ההגנה לישראל בכל מקום ומקום שהם נמצאים, ונזכה לראות בשובם של אחינו היקרים מהשבי, בביאת משיח צדקנו ובנין בית המקדש במהרה בימנו אמן, שבת שלום ומבורך.

נמצאים אנו בימים מאוד לא פשוטים, מצד אחד שומעים אנו שבסייעתא דשמיא חיילנו היקרים משמידים את אויבנו שזוממים כל עת וכל רגע לכלותינו, ומצד שני ישנו פחד נורא ואיום מאיום הטילים הנשלחים על עם ישראל, שלדאבוננו הרב ראינו את עוצמת האסון שהם עלולים לגרום.

אומנם רבים השואלים מה עלינו לעשות בזמנים אלו? מה ההנהגה שעלינו לנהוג במצב זה?

שאלה זו נשאל מרן רבי גרשון אדלשטיין זצ"ל, ראש ישיבת פוניבז', והוא ענה: "בזמנים אלו, בו בזמן שישנה פחד ואי וודאות עלינו, להוריד את המתח בבית, ולהשתדל עד כמה שאפשר לעשות שמחה בבית, לעשות הומור לילדים (לא ליצנות שמחה), לבטוח בבורא עולם שהכל לטובה, כמובן שהכל יהיה בהקפדה ובהירות ובשמירה על הכללים. והדבר השני שחשוב במיוחד להשתדל כמה שיותר להתפלל להתפלל ועוד להתפלל. להתפלל על עם ישראל להתפלל על החיילים וכמובן גם על אחינו החטופים.

אין לנו שכל והבנה לדעת כמה באמת מועילה התפילה שלנו.

בפרשת קורח מובא הפסוק: "וַיַּחַר לַמֶּשֶׁה מֵאֵד וַיֹּאמֶר אֶל ד' אֵל תִּפְּן אֶל מִנְחָתָם" (טו, טו). שואל על כך הרב יעקב ניימן בספרו "דרכי מוסר": מדוע משה מתפלל אל ה' שלא יקבל את מנחתם של אנשי קורח, הרי אנשי קורח חטאו לפני הקב"ה וגרמו למחלוקת מאוד גדולה בעם ישראל וודאי שה' לא יענה להם, וכי היה צד שהקב"ה יקבל תפילה כזו, עד שמשה רבנו ביקש עליה שלא תתקבל?

משיב הרב ניימן בשם הסבא מקלם, כי מכך נלמד עד כמה גדולה כוחה של תפילה. אף אדם שאינו ראוי, אך כאשר הוא מתפלל בכל ליבו לקדוש ברוך הוא - יש כוח לתפילתו! מכיוון שה' שומע תפילת כל פה!!!

"אנחנו נמצאים בזמן מלחמה מאוד גדולה", ואנו מתפללים

ברשת שלח לך

דבר תורה לסעודה שנייה

אור החיים הקדוש

"וראיתם את הארץ... הרפה המעט אם הוא רב"

רש"י פירש את הפסוק את הארץ ומה הוא, שכוונת הפסוק לדעת האם הארץ מגדלת גיבורים או מגדלת חלשים, האם מגדלת אוכלוסין או ממעטת באוכלוסין. האור החיים הקדוש מוסיף איך תלוי בארץ אם יהיו גיבורים או חלשים, לפי שיש ארץ שאוירה זך ובריא ומזג האויר טוב ונוח לטבע האדם, ויש ארץ שאוירה עכור ומעופש ומתנגד לטבע האדם. וזוהי החקירה שביקש משה מהמרגלים לעשות, לברר האם המים של הארץ נוחים לטבע האנושי וזאת יוכלו לדעת דרך הכרת תושבי המקום אם העם היושב עליה הוא חזק או רפה.

לומדים מהדברים הללו שיש לידע שהטבע יש לו השפעה גדולה על האדם, אם יהיה חזק או רפה, אם יהיה בריא או לא בריא, ואם כן יש לידע לנצל כאשר בוחרים היכן לגור את טבע המקום ולבחור את מה שמתאים לטבע גופו של האדם, כי זה גורם להשפעה גם על ההתנהגות והמידות של האדם, שכאשר הוא חלש או יש לו קשיים מצד מזג האויר וכדומה וזה גורם להתנהגות פחות טובה, וחלק מהניסיון של האדם הוא להקל על עצמו את הניסיון.

דבר תורה לסעודה רביעית

הלכות תפילה

ברכה על תפילה

אף על פי שמצות התפלה היא מצוה מן התורה, [ולדעת בעלי התוספות והרמב"ן היא על כל פנים מצוה מדרבנן], מכל מקום לא תיקנו ברכה על מצוה זו, מכמה טעמים.

יש אומרים שהטעם לכך הוא משום שאין לה קבע. ועוד, שאין מברכים על מצוות שחייבים בהם תדיר, ואין לך עיתים להפטר ממנה. ועוד שלא מצינו ברכה על מצוה שהיא ברכה, כשם שאין מברכים על מצות ברכת המזון, ואין מברכים על מצות קידוש והבדלה, שהם עצמם ברכות.

ועוד, שהעיקר הוא אצלנו דתפלה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, ואף שחייב להוציא בשפתיו, מאחר והעיקר הוא בכוונת הלב, לפיכך לא שייך לברך על דבר שעיקרו כוונת הלב.

(ילקוט יוסף תפילה)

דבר תורה לסעודה ראשונה

"שלח לך אנשים"

הגאון רבי יצחק אלחנן ספקטור מקובנה אמר פעם באוזני תלמידיו: "צאו וראו, מה גדול החטא שאדם חוטא נגד עמו" הנה מצינו, שהקדוש ברוך הוא מחל לבני דור המדבר על כמה חטאים חמורים שחטאו נגדו: חטאו בעגל - נמחל להם, חטאו במתאוננים - כשביקשו לאכול בשר תאוה - נמחל להם. כשחטאו ישראל במחלוקת של קורח - שוב זכו למחילה על חטאם הכבד. אבל על עוון המרגלים שהוציאו דיבה על הארץ וביקשו להשיב את העם מצרימה, לא מחל להם השם לישראל. אלא גזר על יוצאי מצרים: "במדבר הזה יפלו פגריכם" (יד', כ"ט) ואת המרגלים המית במיתה משונה. מכאן נמצאנו למדים - הסביר ר' יצחק אלחנן - שבכל העבירות שבעולם מועילה תשובה לחוטא, הן בעבירות שבין אדם למקום והן בעבירות שבין אדם לחברו, ורק על חטא שאדם חוטא נגד עמו אין כפרה לעולם, ואין מועילה לו לחוטא אפילו חרטה גמורה ותשובה שלמה. ללמדך שאין בעולם חטא גדול מן הפגיעה בעם ישראל, שהוא עם ה'.

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

"כי דבר ה' בזה"

מדוע חכמי התלמוד מגדירים בצורה כה חמורה את מי שאינו מלמד תורה לאחרים, עד שמכנים אותו כמי שמבזה אותה? ונראה, לפי שהתורה היא נצחית, היא עוברת בכל דור ודור מרב לתלמידו, החל ממשה רבינו עד סוף כל הדורות. אך אותו אדם שלומד לעצמו ואינו טורח להנחיל את לימודו לזולתו, הוא פוגע במידה מסויימת בנצחיות התורה, שהרי התורה שלמד לא תוכל לעבור לדור הבא, כעין מה שנאמר: "עמכם תמות חכמה". מובן אם כן מדוע חז"ל התייחסו לאותו אדם בחומרה כה גדולה, כי- כאמור- הוא מפסיק את שרשרת העברת התורה מדור לדור, ומבטל את מעלת נצחיותה, ואכן עליו ראוי לקרוא את הפסוק **"כי דבר ה' בזה"**.

"כל השונה הלכות בכל יום..."

שו"ת עם
הרה"ג אהרן נודית

נגיסון בשבת

שאלה: האם מותר להאכיל תינוק באמצעות "נגיסון" בשבת?

להבנת הדברים: נגיסון זה כלי חדש שיש כעת בחנויות, בכמה סוגים גם מפלסטיק וגם מסיליקון וגם מרשת בד.

מכניסים שם פירות או ירקות לתינוק, והתינוק מוצץ את ה"נגיסון", ושואב מתוכו מיץ של הפירות או הירקות, בלי שיכנס לפיו חתיכות גדולות מהפירות וירקות, או גרעינים.

השאלה אם זה "בורר" שהתינוק על ידי שמוצץ כלי זה, הוא בורר ומפריד הרסק מהפרי והגרעינים, וכן אם יש איסור "סוחט" בפרט אם נושך הכלי שעשוי מרשת בד, ובפרט אם יש בתוכו ענבים האסורים בסחיטה בשבת מדאורייתא,

תשובה: נגיסון העשוי מסיליקון או מפלסטיק מותר לשימוש לתינוק להכניס בו אפילו ענבים, כיון שמכניס לפיו ממש (ולא מוצץ חוץ לפיו), והוא דרך אכילה, ואין בו משום בורר, ולא סוחט הפרי, ולא מלבן דבסיליקון לא שייך ליבון, שאינו לוחץ על הסיליקון לבד אלא הפרי שנמצא בו.

אמנם אין להשתמש בנגיסון העשוי מבד מכיוון שעל ידי כן בא לידי סחיטה.

דיון משפחתי עם הרב יצחק זלכרשטין

שו"ת עם
הרה"ג בנימין זיתא

הלכות תפילה

שאלה: באמצע שמונה עשרה שמע אזעקה והפסיק זמן בשיעור כדי לגמור את כל תפילת העמידה ולאחר מכן רוצה לחזור לעמידה להיכן יש לו לחזור.

תשובה: לספרדים חוזר לראש. ולאשכנזים אם מחמת אונס כגון באזעקה חוזר לראש ואם לא מחמת אונס חוזר למקום שפסק.

שאלה: הצמא מאוד באמצע שמונה עשרה האם מותר לעצור לשתות ואם יברך תשובה: אם צמא מאוד שלא יכול להתפלל בלי השתיה יעצור וישתה ויברך בהרהור על שתייתו.

שאלה: מי שיש לו אפשרות לעשות עמידה כשהוא נשען על סטנדר או בישיבה מה עדיף שיעשה.

תשובה: אם יכוין יותר בישיבה עדיף בישיבה וישתדל לעמוד לפחות בברכת אבות.

שאלה: האם מותר להתפלל בשפה זרה לא בלשון הקודש. תשובה: ביחיד אסור להתפלל בשפה זרה אלא רק בלשון הקודש, אבל בציבור מותר. וגם בציבור את שם השם יש לומר רק בלשון הקודש בלבד.

מעשה שהיה כך היה: באחד מבתי הכנסיות, הסתיימה התפילה בה השתתפו מתפללים רבים, ומיד לאחר שיצא אחרון המתפללים מבית הכנסת, נחת טיל בהיכל בית הכנסת.

ברחמי שמים נצלו כלם בנס מכלא.

נערכה עבודת שפוצ במקום, ולקראת השלמתה וצביעת הכתלים מחדש, קם אחד המתפללים והציע, שאת אחד הכתלים, שהפך קלו מפח מחמת הטיל, קדאי שלא לצבע בחלקו, קדי שישאר במקום 'זכר לנס' הנורא. "על גבי חלק הקיר המפחם - הציע - נתלה שלט שבו יצו המארג הנסי, וכה ינצח הנס ויתקדש שמו יתברך".

אחרים טענו כנגדו, שאין זה מקבץ להותיר כהל משהר בבית אלקינו...

ובאו המתפללים ושאלו: האם יש לקבל את רעיון הנצחת הנס על ידי השארת הקיר המפח או לא?

תשובה:

מעלה עצומה נודעת להנצחת זכירת הנס, אולם, אין להשאיר בבית הכנסת קיר מפח משום כך, שכן נאמר ב"רמב"ם (הל' בית הכנסת פ"א ה"א): "מצוה מן המבחר לחזק את הבנין ולהגביהו, שנאמר: 'ולרומם את בית אלקינו', ומפארינ ומפינ אותו כפי כחן" (ומדבריו נלמד

לבית הכנסת, שנקרא 'מקדש מעט'). עוד מצינו ב"רמב"ם" (סוף"ז מהל' אסורי מזהב): "כל דבר שהוא לשם האל הטוב, יהיה מן הנאה והטוב, ואם בנה בית תפילה, יהיה נאה מבית ישיבתו". וכן שנינו ב"ש"ע (אור"ח סי' קנ"א ס"ט): "נוהגים בבתי כנסיות כבוד, לכבדן ולרפצן" (דהיינו לנקותם).

לאור האמור נלמד, שאין זה כבוד להשאיר בבית ה' קיר מפח 'פאנדרטה', ובנדאי בבית המלך לא יעשו כך, כל שכן בבית מלך מלכי המלכים הקב"ה!

והלכה בדינו, שבבית הכנסת אין צריך לשיר אמה על אמה לא מסיידת זכר לחרבן (באר ה"ח סי' תק"ס). כל שכן קיר מפחם, שהרי זה נגד כבוד בית ה'.

וישנן דרכים אחרות כיצד להנציח נס שארע, ואין לנו לבדות מלבנו צורות זקרון הנס. הדרך שלמדו אותנו רבותינו היא, לעשות בכל שנה סעודה באותו יום שארע הנס, ויעץ במשנה ברורה (סי' תרצ"ו ס"ב), שמי שנעשה לו נס, וקבל על עצמו לעשות באותו היום משתה ושמחה, אזי הסעודה שעושה בשביל הנס היא סעדת מצוה, משום שכל סעודה שעושים לזכר נפלאות ה', הרי היא סעדת מצוה!

לסכום: אין להשאיר את הקיר המפח בבית הכנסת, אלא יש לצבעו. וראוי לערוך ביום התרחשות הנס מדי שנה סעדת מצוה לזכרון חסדי ה' ונפלאותיו.

לדפואה שלימה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מידה מרים
בת רחל

לדפואה שלימה

יוליה בת לדיסה
דוד בן שטיאנה
סולטנה
בת פרחא

לדפואה שלימה

מרי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן רבקה
חנה בת חפסה
תנצבה

לדפואה שלימה

שרה בת לאורה
ינית בת רחל
שמעון בן מרסל
תנצבה

לדפואה שלימה

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (ה"ד)
תנצבה

שאלות ותשובות בזמן מלחמה

חלק א'

אזעקה בזמן קריאת התורה

שאלה: אם יש אזעקה באמצע קריאת התורה, האם לצאת באמצע קריאת התורה עם ספר תורה פתוח?

תשובה: כן, ואין בזה זלזול כי זה מפני הסכנה. ואם אפשר להניח טלית על הספר תורה עדיף.

(כן נשאל מרן הרב עובדיה יוסף על ידי אחד מרבני העיר אופקים בדרום הארץ בזמן מלחמת עמוד ענן, לגבי לצאת בשעת קריאת התורה לקול האזעקה: בשבת החלה התקפת טילים לעבר ישובי הדרום, בשעת קריאת התורה, כאשר נשמעת אזעקה האם חובה לצאת למקום מוגן, אף על פי שספר תורה פתוח? וכן בזמן לימוד בכולל באמצע הסדר או באמצע שיעור תורה לרבים, האם חייבים להפסיק ללמוד ולרוץ, או שזכות לימוד התורה והשהות בבית המדרש יכולה להגן על הכלל? ועל כך השיב מרן הרב עובדיה: "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם נאמר, ובעתות כאל סוגרים את ספר התורה וספרי הקודש, והולכים למקום מוגן, שאנוס רחמנא פטריה, וחכו כמעט רגע עד יעבור זעם, חזקו ואמצו" (דברי הגר"ע יוסף פורסמו ע"י נכדו הרב יעקב ששון).

והעולה לתורה ישתדל מאוד שלא לדבר עד שיחזרו לקרוא בספר תורה. אומנם אם דיבר לא חוזר לברך שוב פעם ברכות התורה (כה"ח סימן ק"מ סק"א ופסקי תשובות שם סעיף ג' הערה 6).

יחוד במקלט בזמן אזעקה

שאלה: אם אני נכנס למקלט ונמצאת שם אישה, האם יש בכך איסור יחוד?

תשובה: אין יחוד, כי כל רגע עלול להיכנס אדם (קצשו"ע קנ"ב ה'), ויסובב ראשו לכיוון הקיר.

אזעקה בלילה

שאלה: מי שלבוש בחוסר צניעות ושמע אזעקה מה עליו לעשות?

תשובה: ללבוש מהר בגדים כדי להיראות הגון ולרוץ למקלט. והכי טוב הוא לישון בבגדים (עדיף בזמנים כאלו להכין חלוק צנוע להתלבש בו מהר).

כניסה למרחב מוגן בעת אזעקה

שאלה: האם אדם חייב להיכנס למרחב מוגן בעת אזעקה?

תשובה: חובה גמורה להישמע להוראות פיקוד העורף משום "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם".

אזעקה באמצע תפילה

שאלה: מה יעשה אדם שבאמצע תפילת עמידה שומע אזעקה?

תשובה: מי ששמע קול אזעקה באמצע תפילת העמידה, חייב להפסיק בתפילה, ויכנס למרחב מוגן.

ואם יכול לעשות כן בלי לדבר, יזהר שלא לדבר, ואם יש צורך בדיבור הכרחי כגון להראות לאנשים היכן נמצא המקלט, רשאי לדבר.

שאלה: מי שהפסיק באמצע תפילת העמידה כיון ששמע קול אזעקה והלך למרחב מוגן, להיכן חוזר?

תשובה: דין זה מתחלק לכמה אופנים: 1. אם היה סמוך למרחב המוגן וללא הפסק בדיבור הגיע מיד למרחב המוגן - ממשיך מהיכן שעצר.

2. אם הפסיק באמצע, או שהמרחב מוגן נמצא מעט רחוק - אם משך הזמן של הפסק התפילה היה לא יותר ממשיך הזמן שהוא רגיל תמיד להתפלל את כל תפילת העמידה (כארבע דקות אצל אדם ממוצע), יחזור לראש הברכה שהפסיק בה. ואם היה ההפסק באחת משלשת הברכות הראשונות, חוזר לראש התפילה. ואם היה ההפסק בשלשת הברכות האחרונות, חוזר לברכת רצה.

3. ואם היה שיעור הזמן ארוך יותר משיעור הזמן שהוא רגיל להתפלל את כל התפילה (בדרך כלל יותר משיעור 3-4 דקות תלוי בזמן התפילה שלו), חוזר לראש התפילה (הלכה יומית מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א).

ילקוט יוסף ברכות סימן קע"ח].

כיבוי נרות השבת בהישמע האזעקה שמא יפלו מהמדף ותפרוץ דליקה

שאלה: האם יש לכבות נרות השבת בהישמע האזעקה שמא יפלו מהמדף ותפרוץ דליקה?

תשובה: אסור מכיוון שזה סיכון אפסי, וידאגו לפני שבת להדליק נרות בתוך ויטרינה המיועדת לכך.

תשלום לנהג מונית על החניה בשעת אזעקה

שאלה: נסע במונית, ונשמעה אזעקה, והנהג עצר כפי ההוראות פיקוד העורף אולם המונה המשיך לפעול, האם חייב הנוסע לשלם עבור זה?

תשובה: לא, הנהג הוא שהפסיד לעצמו. ועוד שאסור להשאיר מנוע דלוק ולצאת.

תהילים במקלט באמצע הלילה בלי נטילת ידיים

שאלה: אם יש אזעקה באמצע הלילה והעיר אדם, האם הוא יכול לומר תהילים במקלט בלי נטילת ידיים?

תשובה: ינקה את הידיים על ידי שפשוף בקיר או בבגד יברך ברכות התורה ויאמר תהילים.

מי שנאלץ לצאת מביתו מחמת אזעקה בזמן שאוכל

שאלה: מי שאוכל בביתו, ושמע אזעקה ונכנס למקלט הנמצא סמוך לבנין בו הוא מתגורר. כשהוא חוזר לביתו, האם הוא צריך לברך שנית על מה שאוכל או לא?

תשובה: אם אכלו לחם או "מזונות", כיון שאת ברכת המזון או ברכה אחרונה מעין שלש צריך לברך במקום שאכלו, לדעת הרמ"א (ס' קע"ח סעיף ב'), אין צריך לברך שוב "המוציא" או "בורא מיני מזונות", אלא ימשיכו לאכול בלי ברכה, וכן אם ממשיכים אחר כך לאכול שוב בבית אין צריך לברך שוב. ואפילו אם אכלו בתוך אותה סעודה גם דברים שברכתם שהכל שאין צריך לברך עליהם במקום שאכלו, כיון שצריכים לחזור מחמת הברכת המזון או מעין שלש, נחשב שעדיין לא הסיחו דעתם ויכולים להמשיך ללא ברכה ראשונה (ביה"ל שם ד"ה ואכל).

אבל אם אכלו רק מאכלים שברכתם "בורא פרי העץ" או "בורא פרי האדמה" או "שהכל", אז תלוי היכן המקלט:

אם המקלט הוא בבנין אחר, ועוברים בדרך תחת כיפת השמים - צריכים לחזור ולברך לפני שממשיכים לאכול, היות ואינם טעונים ברכה אחרונה במקומם נחשב היסח הדעת, לכן כשחוזרים וממשיכים לאכול צריכים לברך שוב (ע"פ הפסקי תשובות סימן קע"ח ס"ק כ).

אם המקלט הוא באותו בנין - בכל מקרה אין צריך לחזור ולברך. ואפילו שהעובר מחדר לחדר צריך לכתחילה שיהיה דעתו לכך, בכל זאת בזמן מלחמה שהדרך לאכול בחדר המדרגות בשעת האזעקה, הכל נחשב כבית אחד ומועיל בזה שדעתו היתה לאכול שם (עי' שו"ע שם סעיף א' ב', וביאור הלכה ס"א ד"ה בבית) [ע"פ

תפילה לאומרה

בעת ירי רקטות וטילים

הצרה הגדולה בארץ הקדש צרפנו כאן התפללות
שִׁיחֵינוּ מְצוּיִים תַּחַת כָּל אֶחָד לְזֶלַק בָּהֶם בְּצָבוֹר:

אחר תפילת החזרה בתפלות שחרית ומנחה כולל
שִׁבְתָּ יְיָ לֹמֵר אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ (בְּדִלּוֹג בְּקִשּׁוֹת "קִתְּבֵנוּ"
וּבְיָמִים שְׁאִין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן בְּדִלּוֹג הַזְכָּרַת "חֲטָא וְעָוֹן")

בְּפִתִּיחַת הַהִיכָל יְיָ לֹמֵר י"ב פְּעָמִים: "לְעוֹלָם ה'
דְּבָרְךָ נָצַח בְּשָׁמַיִם" וּלְכֹנֹן בְּמַלְאֲכֵי דְבָרְךָ שְׁכַל הַגְּזֵרוֹת
הַקְּשׁוֹת וְהַרְעוֹת יִשְׁאָרוּ בְּשָׁמַיִם.

אחר עלינו לשבח אומרים:

מְזֻמְרִים כּ, ק, קכא, קל, קמב

וְיֵשׁ שְׁהוֹסִיפוּ מְזֻמְרִים פּג, צא, קט, קמג, קמד.

תפילה להצלחת עם ישראל
ממרו הראשון לציון
הרב יצחק יוסף שליט"א

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּתְמַלֵּא בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵנוּ
וְתוֹשִׁיעֵנוּ מִ:QA; יָד כָּל אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ, וּמִכָּף כָּל
מְבַקְשֵׁי רַעְתָּנוּ, הֵפֵר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם, וְלֹא
תַעֲשִׂינָהּ יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָהּ, וְכִמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עֲצֵה
וְתוֹפֵר, דְּבָרֶיךָ דָּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אַל. וְנֹאמַר, ה'
הֵפֵר עֲצַת גּוֹיִים וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם, וְיִהִי רָצוֹן שְׁחִרְבָם
תְּבוֹא בְּלָבָם וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבֶּרְנָה.

אָנָּה ה' יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
עֲמֹד נָא מִכְּסֵּא הַדִּין וְשֵׁב עַל כְּסֵּא רַחֲמִים, וְתִכְנֵס לָנוּ
לִפְנֵי וּלְפָנִים מִשְׁוֹרַת הַדִּין, וְתִבְטֵל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת
קִשּׁוֹת וְרָעוֹת, וְתִגְזֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת, שְׁוֵעוֹת
וְנִחְמוֹת, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, וְתִקְרַע רֹעַ גֹּזֵר דִּינֵינוּ וְיִקְרָאוּ
לִפְנֶיךָ זְכוּיֵינוּ.

"קוֹמֶה עֲזָרְתָּה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ"

תפילה בעת האזעקה

בעת ששומעים אזעקה לאחר שנכנסים למרחב
המוגן, טוב לומר פרק צ"א בתהילים שנאמר בו:
"יפול מצידך אלף ורבבה מימיןך אליך לא יגש"
ולהוסיף לפניו פסוק אחרון של פרק צ', ושים בה'
מבטחו שה' יתברך שומר ומציל את כל עם ישראל.

פרק צ"א בתהילים:

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עָלֵינוּ בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֹן: אִמְר לְאֲדֹנָי
מַחֲסִי וּמַצּוֹדֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ: כִּי הוּא יִצְלֵךְ מִפָּח
יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תִּחְסֶה צִנָּה וְסוֹחָרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַץ
יַעוּף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים:
יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְךָ וּרְבֵבָה מִיְמִינְךָ אֶלְיָךְ לֹא יִגֹּשׁ: רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי וּשְׁלֹמֹת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי
מַחֲסִי עָלֵינוּ שְׁמַת מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאָנֶה אֶלְיָךְ רָעָה וְנִגַּע
לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָךְ: כִּי מִלֵּאכֵיו יִצּוֹה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל
דְּרָכֶיךָ: עַל כְּפִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֵבֶן רִגְלָךְ: עַל
שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק
וְאַפְלָטוֹהוּ אֲשַׁבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עֲמוּ
אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּיֶעְהוּ
וְאֲרָאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּיֶעְהוּ וְאֲרָאֵהוּ
בִישׁוּעָתִי:

תפילה לאומרה בבתי הכנסת בזמן מלחמה

כְּתַב הַרְמָב"ם (הַלְכוֹת תַּעֲנִיּוֹת פָּרָק א הַלְכוֹת א) מְצֻוֹת
עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לְזַעַק וּלְהַרְיֵעַ בְּחִצּוֹצְרוֹת עַל כָּל צָרָה
שֶׁתִּבָּא עַל הַצָּבוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּמִדְבָּר י') עַל הַצָּר הַצָּרִר
אֲתַכֶּם וְהַרְעַלְתֶּם בְּחִצּוֹצְרוֹת.

לאור קריאת מְרֹנֵן וּרְבִנֵן שְׁלִיט"א לְהַעֲתִיר וּלְזַעַק
בְּצָבוֹר בְּיָמִים אֵלּוּ לִפְנֵי אֵל מְלֵא רַחֲמִים לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ

בחצוצרות על כל צרה שתבוא על הצבור, ודבר זה מדרכי התשובה הוא שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן. וזה הוא שיגרום להסיר את הצרה מעליהן (רמב"ם, הלכות תעניות א א-ג).

ד. לאחר שהטיל יורט או שנפל בשטח פתוח ולא הזיק כלום, יש עוד מצות עשה, והיא, להודות לקב"ה על חסדיו המרובים. (כמו שכתב בשאילתות וישלח שאילתא כו "דמחייבין בית ישראל לאודווי ולשבחי קמי שמיא בעידנא דמתרחיש להו ניסא"). וכתב הנצי"ב בפירושו העמק שאלה שהוא מצוות עשה דאורייתא.

ה. לפתוח את הדלת לאלה שמחפשים מחסה. אם אדם נקלע לאזעקה בהיותו ברחוב במקומות של פחד, והוא מחפש מחסה בתוך מבנה, ופותחים לו את הדלת, מקיימים בכך עוד מצווה של לא תעמוד על דם רעך וגם מצוות הכנסת אורחים. (הרב שלמה אבינר שליט"א)

אָנָא ה' שְׁמֹר וְהִגֵּן עַל עַבְדֶּיךָ צֵאן מִרְעִיתְךָ, הַנִּמְצָאִים בְּשִׁבְיָה בְּעֵזָה וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, הִגֵּן עַל חַיֵּי הַצָּבָא וְכוּחוֹת הַבְּטָחוֹן, הַצֵּלִים מִפֶּחַ יָקוֹשׁ, לֹא תֵאָנֶה אֲלֵיהֶם רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵלֵיהֶם, וְתִצְלִים מִכָּל מִיָּנִי פְּרָעִיּוֹת וְתִאֻנוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבֹא בְּעוֹלָם, וְשִׁלַּח נָא רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ, לְכָל הַפְּצוּעִים, וְשִׁמְעֵנָּה נָא אֶת קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְּלֵת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תִּפְּלָה. יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ה' עֲזֵר לַעֲמֹו יִתֵּן ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם, אָמֵן וְאָמֵן. (קונטרס מעוזם בעת צרה)

מצוות שניתן לקיים בזמן אזעקה

יש להוסיף מה שאמר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שבעת האזעקה אפשר לקיים חמש מצוות דאורייתא (פורסמו בעיתון "יתד נאמן" - ט תמוז תשע"ד. ומובא בעלון וישמע משה - פרשת מטות תשע"ד - גליון כז):

א. להכניס בליבו שהכל מאיתו יתברך שמו, ולכל כדור יש כתובת ויבטח רק בה' יתברך, ומקיים בזה מצווה דאורייתא. כמו שכתוב בשערי תשובה לרבינו יונה (שער ג אות לב) שאם אדם יראה צרה קרובה, תהיה ישועת ה' בליבו ויבטח עליה כמו שנכתב בנביאים ובספר התהילים.

ב. ברגעי האזעקה יש לומר פרק תהלים, ולהתפלל שהטיל לא יפגע באף יהודי, ויצליחו ליירט אותו. בתפילה זו, הוא מקיים מצוות עשה דאורייתא שיש מצווה על אדם הנמצא בעת צרה להתפלל להקב"ה שישועו מהצרה (השולח הרמב"ן לספר המצוות מצוה ה).

ג. ברגעים אלה, יש גם להרהר בתשובה. כמ"ש הרמב"ם מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע

צדיקים במיתתם קרויים חיים

ללימודיו הוא החל לצאת עם ידידו המגיד הירושלמי רבי שבתאי יודלביץ' זצ"ל למסור שיעורי תורה במקומות ישוב מרוחקים. מרן הרב היה מוסר שיעור בהלכה ורבי שבתאי באגדה.

לאחר פטירתו

הסיפור הזה שמענו בסמוך לציון של הרב זצ"ל, עמדה שם אישה נרגשת, וסיפרה את הסיפור: אני גרושה מזה חמש שנים. גירושין הם דבר קשה בדרך כלל, אבל במקרה שלי, מלבד הקושי מהפרידה ודברים האחרים, הקושי העיקרי היה עם בני בן ה-11. כבר שנה וחצי הילד לא מוכן ללכת לבית הכנסת, והוא הולך ומידרדר מבחינה רוחנית. ניסיתי דרכים שונות ומשונות, התייעצתי עם מי שהיה אפשר, אבל הרגשתי שאני לא מצליחה להגיע אל הילד, לא מצליחה להחזיר אותו לדרך הישר, וכל יום הופך לגרוע מקודמו.

בעצת חברה הגעתי לפני כחודש לציון של הרב. כשעמדתי שם, הלב נפתח לתפילה. במשך שעה שלמה התפללתי ובכיתי, בעיקר על בני היקר אבל גם על עצמי. עוד באותו לילה הופיע הרב בחלומי, ובחלום הרב עטוף בטלית ומחייך. והנה אני רואה את בני היקר מתקדם תחת הטלית של הרב והרב מכניס אותו תחת כנפי הטלית למחרת קרה הלא יאמן. בני קם לתפילה בבית הכנסת, בלי שאמרתי לו מילה, כאילו גם הוא ראה את החלום, ומאז הוא הולך כל יום לבית הכנסת ורק מתחזק בשמירת המצוות.

**אי"ה ביום שבת כ"ה בסיון יום
הילולתו זיע"א**

ברכת הגומל חלק ג'

חולה עיניים

חולה עינים שיש בעיניו ציר או דמעות, או מוגלה, וסובל מכך, לאחר שנתרפא מברך הגומל בשם ומלכות. ואפילו אם לא עלה למטה. ומי שעבר ניתוח בעיניו, אף שלא הוצרך לאישפוז, צריך לברך הגומל. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד תקפד].

עתידי לחזור החולי

מי שנתקף בחולי מידי פעם, מזמן לזמן, כל פעם שמחלים ונעשה בריא מברך הגומל, אף שהרופא אומר שחולי זה יחזור אליו. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד תקפה].

עבר תאונת דרכים

מי שניצול מתאונת דרכים, לדידן אין לברך הגומל, אף אם היו עמו ברכב כאלה שנפצעו קשה, או ח"ו נהרגו באותה תאונה. וכן אין לברך בשם ומלכות שעשה לי נס במקום הזה, שאין מברכים אלא על נס שהוא יוצא ממנהג העולם, אבל נס שהוא מנהג העולם ותולדתו, כגון שבאו גנבים בלילה ובא לידי סכנה וניצול, אינו מברך. וטוב לברך בלא שום ומלכות. ואם שהו בנסיעתם מהלך שעה ורבע, יברכו הגומל על הנסיעה, ויפטרו את נס התאונה. [שם עמ' תקפז].

ברכת הגומל על טיסה

יש לברך הגומל גם אם טס במטוס שיעור הנז' מעל מקום יישוב.

חיילים שצונחים

חיילים הצונחים ממסוק וכדו', ורוצים לברך אחר כך ברכת הגומל, כדין הנוסע במקומות ששכיח בהם ההיזק, שמברך אפילו פחות משיעור פרסה, יש להם על מה שיסמוכו. [ילקוט יוסף ברכות ההודאה עמ' תקפג].

ברכת הגומל לחולה שהתרפא

בכל חולי צריך לברך, אפילו אינו חולי של סכנה, ולא מכה פנימית, כל שעלה למטה וירד, צריך לברך. ואין צריך שיהיה רתוק למטתו שלשה ימים, אלא כל שהיה רתוק למטתו חייב לברך הגומל כשיתרפא. ולכן פצועי תאונת דרכים שנפלו למשכב, צריכים לברך הגומל לאחר שיבראו. וכל שכן מי שהיה חולה בכל גופו שכיוצא בו מחליין עליו את השבת על ידי גוי, שצריך לברך הגומל. אולם מי שחש בראשו, או במעי, או בשיניו, ולא נפל למשכב, אין זה בכלל חולה, ולכשחלפו הכאבים אינו מברך הגומל. אלא אם כן היה לו חום. [ילקוט עמוד תשנח].

לדפואה שלימה

יגאל בן לויזה

חנינה חנה בת רחל
סיגל בת חנינה חנה

לכרבה והצלחה

אליה אבנדר

בן רבקה
אבישי מיכאל
בן רבקה

לכרבה והצלחה

מרדכי ויפה

מודנו וב"ב
ליאוד ושיר
מודנו

לכרבה והצלחה

חיים לוי וב"ב

דון רבקה
חודיה לוי

לכרבה והצלחה

אלג'דיה

בת מרים
מרים (מירי)
בת דות